

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/271/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615208849
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615208849.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej L. L., M.. XX.X.XXXX, trvale bytom C. L., P. Č.. XXX/X, toho času bytom XXX M., Q. J., K. J. XXXXX, M. T., E., v konaní o zaplatenie 139,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 5C/271/2015-49 zo dňa 19.11.2015, sa z r u š u j e v plnom rozsahu.

Konanie sa zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd žalobcovi v r a c i a súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 9,80 eura, zaplatený poštovým poukazom a upravuje príslušného prevádzkovateľa systému, ktorým je Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, aby sumu 9,80 eura poukázal žalobcovi po právoplatnosti výroku tohto uznesenia na účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN : P. XXXX XXXX XXXX XXXX.

odôvodnenie:

Žalobou doručanou súdu dňa 30. 10. 2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 139,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 16,37 eur od 19.12.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 51,46 eur od 19.02.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 71,26 eur od 18.03.2013 do zaplatenia a náhradu nákladov vynaložených na úhradu súdneho poplatku za podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu a náhradu trov právneho zastúpenia.

Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal dňa 19.11.2015 platobný rozkaz, č. k. 5C/271/2015, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

Bezúspešným doručením súdnej zásielky žalovanej prostredníctvom OO PZ Liptovský Mikuláš bolo zistené, že menovaná sa nezdržiava na území Slovenskej republiky. Otec žalovanej uviedol, že L. L. sa zdržiava v Anglicku na presne nezistenej adrese. Pátraním po pobyte bolo zistené, že L. L. v súčasnosti býva na adrese XXX M., Q. J., K. J. XXXXX, M. T., E..

Podľa § 172 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) platobný rozkaz nemožno vydať, ak nie je známy pobyt odporcu alebo ak by sa mal platobný rozkaz doručiť odporcovi do cudziny.

Podľa § 173 ods. 1, 2 O.s.p. platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

V zmysle citovaného ustanovenia § 172 ods. 2 O.s.p., súd rozhodol o zrušení vydaného platobného rozkazu z dôvodu, že ho nemožno doručiť žalovanej do USA.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Právomoc súdu je procesnou podmienkou, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti (ex officio) kedykoľvek v priebehu konania. Právomocou súdu sa rozumie oprávnenie a povinnosť súdu riešiť otázky, ktoré zákon zveruje do jeho pôsobnosti. Nedostatok právomoci súdu na konanie je neodstrániteľnou vadou konania, následkom ktorej je zastavenie konania. Po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania súd vec následne postúpi príslušnému orgánu, teda orgánu, ktorý má právomoc vo veci konať. V prípade, že nie je daná právomoc slovenského súdu alebo orgánu na konanie, súd vec po zastavení konania príslušnému orgánu nepostupuje. V danom prípade súd zistil, že účastníci konania majú bydlisko na území rôznych štátov a kontinentov, konkrétne žalobca má sídlo v Európe, na území Slovenskej republiky a bydlisko žalovanej je v USA.

Vzhľadom na to, že žalovaná nemá bydlisko na území žiadneho členského štátu Európskej únie a súd si nemôže založiť svoju právomoc ani podľa článku 22 (výlučná právomoc) alebo článku 23 (voľba právomoci dohodou) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. 12. 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie Brusel I“), neprichádza preto do úvahy aplikácia Nariadenia Brusel I (čl. 4 bod 1). Právomoc je potrebné ďalej skúmať podľa právneho poriadku členského štátu, ktorému napadla žaloba, teda podľa právnych predpisov Slovenskej republiky, konkrétne podľa zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom.

Súd skúmal, či je daná právomoc súdu Slovenskej republiky, konkrétne Okresného súdu Liptovský Mikuláš, v zmysle kritérií zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Podľa základnej zásady vyjadrenej v § 2 tohto zákona, založenie právomoci súdu podľa tam uvedených kritérií prichádza do úvahy, ak nie je právomoc určená medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Z dôvodu absencie medzinárodnej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy s USA, ktorá by riešila otázku právomoci, súd skúmal svoju právomoc na konanie podľa ustanovení §§ 37 - 47 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom.

Podľa § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom právomoc slovenského súdu je daná aj

- a) vo veciach týkajúcich sa pracovných zmlúv, ak je žalobcom zamestnanec, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky,
- b) vo veciach týkajúcich sa poisťných zmlúv, ak je žalobcom poisťník alebo osoba oprávnená z poistenia a žalobca má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky,
- c) vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, ak je žalobcom spotrebiteľ, ktorý má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky,

d) vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

Nárok uplatnený žalobcom v predmetnom konaní vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, a to zmluvy o pripojení podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Predmetom uvedenej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu (dodávateľa) poskytnúť žalovanej verejné elektronické komunikačné služby, ktorému zodpovedala povinnosť žalovanej (spotrebiteľa) platiť poskytovateľovi cenu za poskytnuté služby. Spotrebiteľom je v zmysle platnej úpravy fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Dodávateľom je zase osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Použitie ustanovenia § 37a písm. c/ zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom je v danej veci vylúčené, pretože žalobca nie je súčasne spotrebiteľom. Právomoc založená na ustanovení § 37 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom je daná za predpokladu, že žalovaná má na území Slovenskej republiky bydlisko.

V prejednávanej veci mal súd preukázané, že žalovaná nemá na území Slovenskej republiky bydlisko. Na základe informácie od otca žalovanej je súdu známe, že L. L. odcestovala do Veľkej Británie a odvtedy sa na Slovensko nevrátila, medzičasom zmenila adresu bydliska a odsťahovala sa do USA, kde sa zdržiava i naďalej. Žalovaná nie je poberateľkou sociálnych dávok a nebola preukázaná ani existencia majetku na území Slovenskej republiky. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré osvedčujú akúkoľvek väzbu žalovanej so Slovenskou republikou, na základe ktorej by bolo možné konštatovať, že v čase začatia konania mala na území Slovenskej republiky bydlisko.

Nedostatok právomoci súdu Slovenskej republiky predstavuje v danom prípade neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý má za následok zastavenie konania. V opačnom prípade, ak by Okresný súd Liptovský Mikuláš, pred ktorým začalo konanie, začal vo veci konať a s konečnou platnosťou by vo veci rozhodol, hoci by nemal na konanie právomoc, malo by to pre žalobcu za následok nevykonateľnosť takéhoto rozhodnutia v cudzine, a to i v USA, t.j. v mieste bydliska žalovanej. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd konanie pre nedostatok právomoci zastavil.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c / Občianskeho súdneho poriadku žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď konanie bolo zastavené.

Podľa § 11 ods. 3 prvej vety zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o súdny poplatkoch“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz, alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 prvej vety zákona o súdnych poplatkoch okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eur.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa

osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Podľa § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený, to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním.

Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, súd súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu na začatie konania žalobcovi. Súdny poplatok sa vracia krátený v súlade s ustanovením § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch o sumu 6,70 eur, vo výške 9,80 eur (zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur, krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eur sa rovná 9,80 eur). Súdny poplatok bude vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Lehota v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, v rámci ktorej možno rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku, neuplynula.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v 2 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. kto ho robí, ktorému súdu je určené, v akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.